

Молодий Колос

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XVIII

№ 100 (2360).

СУБСТА

20

СЕРПНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить з 1939 року.

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ:

Микола САМОДІН з колгоспу імені Свердлова Олександрівського району «Колосом» намолотив 14 777 центнерів зерна.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району («Колос») — 14 600.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району («Колос») — 13 762.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району («Колос») — 12 920.

Валентин БРИЖУК з колгоспу «Маяк» Знаменського району («Колос») — 12 747.

Володимир ЧАБАН з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району («Колос») — 11 933.

Микола ВОВЧЕНКО з радгоспу імені Димитрова Устинівського району («Нива») — 11 700.

Іван НОВАК з колгоспу імені Карла Маркса Кіровоградського району («Нива») — 11 511.

Олександр ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району («Колос») — 11 320.

Василь ЦАРЕНКО з колгоспу імені Чкалова Петрівського району («Нива») — 11 210.

З ПЕРЕМОГОЮ НА ХЛІБНОМУ ПОЛІ!

З честю виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі в ювілейному році трудівники ланів Добровеличківського району. У засіки Батьківщини вони відправили 86,2 тисячі тонн зерна нового врожаю.

Пліч-о-пліч з батьками, досвідченими майстрами сільськогосподарського виробництва до цієї трудової перемоги йшли майже тисячі юнаків і дівчат району. Статистика жнив у районі наводить такі дані: кожен четвертий учасник збирання — трудівник комсомольського віку, майже кожен шостий центнер зерна — зібраний руками комсомольців і молоді.

Продаж хліба державі район продовжує.

Хлібороби Ульяновського району доповіли обкому Компартії України та виконкому обласної Ради депутатів трудящих про завершення виконання соціалістичних зобов'язань по продажу хліба країні. На державні заготівельні пункти вони поставили 53,3 тисячі тонн зерна.

Достойний внесок в ульянівський ювілейний коровай зробили молоді хлібороби району. У соціалістичному змаганні на честь 60-річчя Великого Жовтня під час жнив взяли участь 58 комсомольсько-молодіжних комбайнових, автомобільних та тракторних екіпажів, 3 сімейні екіпажі, на яких поряд із батьками працювали сини.

Зерно нового врожаю з Ульяновського району продовжує надходити в державні засіки.

НА ТОКУ РАД ГОСПУ «МАРШАЛ ПІЛЬСЬКИЙ» РА- ЗОМ З ДОРОСЛИ- МИ ДОБРЕ ПРА- ЦЮВАЛИ І УЧНІ ЛУТАНСЬКОЇ СЕ- РЕДНЬОЇ ШКОЛИ. НА ПЕРЕДНЬОМУ ПЛАНІ — ДЕЯКІ КЛАСИЧНІ ТАМІ РАДІОНОВА.

Фот. В. КОВПАКА.

Завтра—День Повітряного Флоту СРСР

ЗЕМНА ПРОФЕСІЯ

А вони й справді зайняті звичайними земними, можливо, дещо від романтики справами, хлопці у формі льотчиків. Виконують роботу, яку не такою бачили у своїх хлопчачих мріях про небо, про велику авіацію.

Тільки марно шукати серед них зневірених у собі песимістів. Бо їм належать небо і земля, якій дарують силу і яка гостинно зустрічає їх з кожного польоту.

Та й хіба можна говорити про якусь там зневіру на самому ранку біографії, коли хлопці, члени комсомольсько-молодіжних екіпажів Кіровоградського авіапідріємства, тільки починають свій шлях у авіацію. Починають з перемог.

За підсумками другого кварталу ювілейного року перше місце у соціалістичному змаганні зайняв екіпаж Валерія Чингарьова.

Найвищою похвалою звучить тут оцінка: грамотний пілот. Так висловився про молодого льотчика, командира екіпажу командир ланки Євген Михайлович Коновалов. Була в цих словах і гордість за Валерія, і гордість за весь колектив, у якому є такі люди. До речі, й ланка стала першою у змаганні.

Майже ровесник Валерія Чингарьова і другий пілот АН-2 Володимир Миняєв. Обидва закінчили Кременчуцьке льотне училище цивільної авіації. Тільки у Чингарьова солідніший багаж досвіду. Коли його това-

риш лише прибув на авіапідріємство, він уже став командиром екіпажу. А до цього літав другим з Є. М. Коноваловим та А. М. Гончаренком, депута- том обласної Ради депутатів трудящих.

«Хімікам», як називають льотчиків сільськогосподарської авіації, роботи вистачає в будь-яку пору року. Осі і зими, в ювілейному, екіпаж має на своєму рахунок вже дві експедиції. Найскладнішою виявилася, мабуть, робота в Мінській області, де обробляли озимі. Неабиякі площі, маленькі майданчики для зльоту і посадки, тривалі відстані від бази... А Валерій вперше в експедиції був командиром екіпажу. Та хлопці витримали цей екзамен, жодного разу не чули від них нарікань. І в Казахстані теж. Роботу починали рано, а закінчували пізно увечері. Для льотчиків — літні години.

Не виключено, що доведеться їм взяти участь в третій експедиції, протягом цього року. Тепер уже в Узбекистані, на дефліації бавовни. Правда, екіпаж Валерія Чингарьова поки що в резерві, але...

(Закінчення на 4-й стор.).

РАДЯНСЬКЕ—ВІДМІННЕ

„ЗАСЕКРЕЧЕНИЙ“ ШТАБ

● МАЙЖЕ ДЕТЕКТИВНА ІСТОРІЯ

Несмішні анекдоти

Справді, це схоже на анекдот. Тільки не дуже смішний. Коли начальник штабу оперативного загону комсомольської гарантії якості отак прямо заявляє, що він не той, за кого його приймають, то мимоволі запідозриш Леоніда Баранова, секретаря комітету комсомолу Кіровоградського ремзаводу «Укрсільгосптехніка», у надмірній схильності до жартів. Адже він запевнив: штаб очолює не хто інший, як слюсар механо-складального цеху Анатолій Штомпель. Член комсомольського бюро МСЦ, активний, сумлінний хлопець. Анатолій здивований:

— Штаб? Ні... Можливо, «Комсомольський прожектор»? А до складу штабу я не входжу. Немає в нас такого. Пам'ятаю, провели ми два рейди...

А. Штомпель розповідає про два рейди, проведені у травні і червні, але хто їх здійснював — штаб «КП» чи якості — уявлення не має.

— Я — просто відповідальний. Може, переобрали?

Другий анекдот розповіла член комітету комсомолу Наталя Смирнова. Виявляється, штабом якості керує зовсім не Анатолій Штомпель із механоскла-

дального цеху, а Олег Рижов із техвідділу. Щодо Анатолія, то він, на її думку, в цеховому «Комсомольському прожекторі» веде боротьбу з браком, порушеннями дисципліни.

Але від її детальної розповіді легше не стало. Чистісінький тобі детектив. Хто ж все-таки жартує? Леонід Баранов по телефону розвіяв усі сумніви:

— Я ще раз повторюю: Штомпель — начальник штабу якості. Мабуть, доведеться шукати іншого. Анатолій побував у медвирезнику. Як воно вишло?.. Раніше цього за ним не встигало... І Смирнова щось там наплутала.

— А Наталя давно в складі комітету? — Чотири роки...

Так, не всі анекдоти смішні.

«Самостійні» пости

Розмови про створення оперативного загону комсомольської гарантії якості велися давно. Довго виношували цю ідею секретарі і члени комітету комсомолу. Все ніяк не викодило. Нарешті, 10 липня минулого року постановили створити заводський штаб і чотири пости в цехах.

(Закінчення на 2-й стор.).

Наш Основний Закон

Обговорюємо проект Конституції СРСР

У труді виховувати зміну

Вивчення та обговорення проекту нової Конституції СРСР ми присвятили заключне заняття теоретичного семінару «Спосіб життя — радянський» та відкриті партійні збори колективу бібліотеки. Одноставно схвалюючи цей величезний документ, добре розуміємо, як важливо в доступній і цікавій формі роз'яснювати юним зміст і нові положення Основного Закону Вітчизни, показувати корінні відмінності між радянською і буржуазною демократіями.

Тому ще і ще раз вчитуємось у цей важливий документ, слідкуємо за його всенародним обговоренням.

Я, зокрема, пропоную підкреслити в новій Конституції необхідність активного трудового виховання юного покоління, як складової частини комуністичного виховання, роль у цій справі школи, позашкільних закладів, батьків і громадськості. У праці формується і виховується людина. Тому діти в нашій країні широко залучаються до трудової діяльності на благо суспільства під час суботників, трудових десантів, проводять канікули в таборах праці і відпочинку, успішно поєднують навчання з роботою в учнівських виробничих бригадах, лісництві та т. п. Ця практика набуває все більшого поширення і схвалення. Але чи не суперечить це статті 42-й, де вказано на заборону дитячої праці в нашій країні з метою охорони здоров'я? Звичайно, ні. Прийняті в нас форми трудової діяльності дітей не тільки не шкодять здоров'ю, а й сприяють його зміцненню і фізичному розвитку людини. Тому, на мою думку, необхідно більш точно і зрозуміло сформулювати саме цей пункт.

А. КОРИНЬ,
заступник директора обласної дитячої бібліотеки.
м. Кіровоград.

МОЄ СЛОВО:

З ВИСТУПІВ
НА КОМСОМОЛЬСЬКИХ
ЗБОРАХ

Ніна Карауш, секретар комсомольської організації колгоспу імені Мічуріна Устинівського району.

Земля. Джерело нашого достатку, вітлення наших хліборобських надій і сподівань. З давніх-давен мріяв селянин мати шматок землі, для творчої праці. Це право дав нам Великий Жовтень. «Земля,

яку займають колгоспи, закріплюється за ними в безплатне і безстрокове користування». Думаю, що статтю 11 проекту варто було б доповнити такими словами: «Колгоспи зобов'язані забезпечувати безрежисове і високоефективне використання землі і з року в рік підвищувати економічну віддачу з кожного її гектара».

ДЕНЬ ДРУЖБИ

До молодих будівельників з Німецької Демократичної Республіки, що працюють на будівництві газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР, жителі Олександрівки вже звикли. А не так давно з'явилися тут нові хлопці й дівчата. На бу-

дівництві прийшли студентський будівельний загін. В його складі — студенти вузів і технікумів НДР.

Два дні тому члени цього загону стали гостями радянських студентів. На місці дислокації загону «Старт», «Буревісник»

та «Алмаз» — будівництві залізничної долини. Поїхали — відбулася зустріч. Гості познайомилися з обласною комсомольською ударною будовою, розповіли про свій трудовий семестр. Закінчився День дружби цікавим студентським концертом.

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Валерій Шестаков, секретар комсомольської організації механічного цеху, задоволений роботою поста, до складу якого входять Микола Котляренко, Володимир Селятенко і Володимир Тарбеев. Особливо ефективно працюють вони зараз. Навчилися, є досвід. Комсомольський ватажок пригадує, як при освоєнні дуже складної мийної машини хлопці запропонували ввести в технологію ґрунтування корпусів, що раніше не практикувалося. При виявленні браку пост, крім адміністрації, сигналізує про це ще й комсомольському бюро.

Коли на комсомольських зборах йдеться про незадовільну якість продукції, то здебільшого згадують моторемонтний цех. І тому цілком доречним було створення тут двох постів гарантії якості. Донедавна вони не могли похвалитися великими успіхами. Та останнім часом запрацювали ефективно. На думку комсомольського ватажка цеху Сергія Охвatenка пости поліпшили роботу. Не буває зборів, щоб дозорці не звітували перед спілчанами.

— А перед штабом звітують?
— Перед яким штабом? Тільки перед мною, секретарем. Про штаб... Не знаю. У механоскладальному цеху про пост якості нічого конкретного не вдалося почути. Навіть він так вдало «закопирозив»?

Тільки Леонід Баранов дав категоричну оцінку дозорцям якості:
— Найкраще працюють пости в моторемонтному, бо там з якістю найгірше. Гірше — у двох інших цехах, бо... у них краща якість.

Виходить, можна скласти руки, бо менше йде браку. Все дуже просто. Зручна філософія, тільки гарантії не спокій для членів постів якості не дає ніяких.

— Ми звернули увагу на найнеблагополучніший цех, — пояснює секретар.

Ефективність у звітах

Хай не ображається Леонід, що так часто називаю його ім'я, але ж йому належать слова: «Одному мені доводиться займатися штабом, піднімати його». І замість отого «ми» повинно звучати «я». В однині. Докази? В цьому році штаб жодного разу не звітував перед комітетом комсомолу про свою роботу. Сім місяців для членів комітету, крім, можливо, секретаря, його діяльність була таємницею за сімома печатками. І буде нею, як дав зрозуміти Л. Баранов, до звітно-виборних зборів, що відбудуться у вересні. До цього ча-

су не знала Н. Смирнова, член комітету з чотирирічним стажем, прізвища того, хто повинен був керувати боротьбою молоді за високу якість. До цього часу не знає комсомольський секретар Сергій Охвatenко, що дозорці його цеху повинні звітувати не тільки перед ним, а й перед «засекреченим» штабом.

А втім, може, я й несправедливий по відношенню до інших членів штабу — Наталії Буцковської, Олега Рижова, Сергія Голбана, Валерія Дубоноса (двох останніх секретар ніяк не міг пригадати). Може, не вони винні в тому, що протягом семи місяців провели тільки два рейди. Якщо цього досить, тоді все в порядку. На звітно-виборних зборах розкажуть молодим заводчанам про ці рейди, вислухають справедливий оцінку своєї роботи.

„ЗАСЕКРЕЧЕНИЙ“ ШТАБ

— Штаб не працюватиме на повну силу доти, доки його начальник не входить до складу комітету комсомолу, — заявив Леонід. — Немає ніякої згоди контролювати його.

Це можна зрозуміти так, що за рамками комітету секретар втрачає свої повноваження. Але на заводі Баранова знають як хорошого активіста, який, коли потрібно, може скористатися цими повноваженнями. Немає підтримки з боку комітету? Це вже ближче до істини.

А що, цікаво, завадило обрати нинішнього начальника штабу до складу комітету на минулих звітно-виборних зборах?

— Не подумали. Тепер назріла потреба.

Потреба назріла вже тоді, коли на кожних зборах спілчани критикували пости якості за їхню бездіяльність. Сьогодні пости працюють ефективніше. Мабуть, більше треба думати про штаб, який у ці дні функціонує лише у звітах. Звичайно, не забуваючи про пости. Адже вони залишилися, по суті, без керівництва «згоріли». І думати треба не тільки секретареві. Бо в комітеті комсомолу — одиннадцять чоловік. Хоч Наталя Смирнова і відповідає за облік і сплату членських внесків, але ж вона комсомольський активіст, а не просто присутня на засіданнях. Напевно, повинна знати, і скільки у штабі якості чоловік, і чим цей штаб займається, і які в нього «плюси» та «мінуси».

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

На фото: скульптурна група «В. І. Ленін розмовляє з червоноармійцем».

На привокзальному майдані станції Олександрівка увагу пасажирів і місцевих жителів привертає оригінальна скульптурна група «В. І. Ленін розмовляє з червоноармійцем». Композиція властива характерна поза Ілліча: лівою рукою він по-дружньому підтримує лікоть безстрашного бійця революції, а правцею відкинувши назад голову, певимущо розстебнутого піджака. Здається, що Голова Радпаркому на якісь хвилини відірвався від своїх невідкладних партійних та державних справ і, прикривши очі, уважно слухає неквапливу розповідь людини, що тільки-но прибула з гущі боїв. Композиційний зміст всього твору, його символіка досить прості, лаконічні, й художньо довершені, вирази на обличчях спокійно-певні.

ІЛЛІЧ РОЗМОВЛЯЄ З ЧЕРВОНОАРМІЙЦЕМ

Про що ведуть з-поміж собою розмову вождь світового пролетаріату і один з його безстрашних ратоборців, які зі зброєю в руках грудьми стали на захист завоювань Великого Жовтня? Якщо це один із будівельців Першої кінної армії і він прибув у Москву з України, то йому є про що повідати Іллічу.

Обпалений у боях кіннотник напевне ділиться своїми враженнями про своє перебування в повітовому місті Олександрії, про нещадну боротьбу із григор'євськими недобитками, які під кінець весни 1919 року у прифронтовій смузі Червоної Армії підняли контрреволюційний, антирадянський заколот. Всіма операціями по знищенню цих бандитських зграй керував обдарований воєначальник, герой громадянської війни О. Я. Пархоменко.

Не виключено, що людина в сірій шинелі й будівельці згадує про переможену ходу через ці краї в травні 1920 року полків Першої кінної армії під проводом С. М. Будьонного й К. Е. Ворошилова, які вирушали на фронт для боротьби з білополяками. Саме в Олександрії, де на ту пору зупинився польовий штаб Першої кінної армії, на привокзальній площі обидва тоді вже легендарні полководці виступили на великолюдних мітингах, після яких понад триста жителів повітового містечка й селища Нова Прага записалися добровольцями в червоні кавалерійські ескадрони, щоб зі зброєю в руках стати до бою з зовнішніми ворогами Країни Рад і петлюрівським буржуазно-націоналістичним охвістом. Загалом до настання осені на міський збірний пункт з'явилася 10 тисяч чоловік. У серпні 1920 року периники Першої кінної армії вийшли на широкій оперативний простір між Бродями — Буськом і завдали нищівного удару польським інтервентам.

Цілком імовірно, що загартований у

вогненних боях із білопогонниками солдат ділитися з Іллічем своїми враженнями ще й про такі незабутні події як перебування в Олександрії видатних діячів партії і Радянської держави. Поїздом через це місто для проведення агітаційно-пропагандистської роботи на фронті, 15 травня 1920 року тут зупинився перший Нарком освіти РРФСР А. В. Луначарський. На вокзалі з цієї нагоди зібрався майже двотисячний мітинг, на якому Анатолій Васильович виступав із проникливою промовою про поточний момент, особливо детально розповів про міжнародне становище й справи на фронтах.

З перших днів революції політична агітація стала першорядним завданням більшовицької партії. Її Центрального комітету. Тим більше, що робітники і селяни прагнули якнайбільше довідатися про майбутнє нове життя, заради якого піднімалися на смертельний двобій. У жовтні 1920 року до Олександрії спеціальним агітпоездом «Октябрьська революція», який був направлений у повіт правобережної України на прохання Голови ВУЦВК Г. І. Петровського і за прямою вказівкою В. І. Леніна прибув полум'яний агітатор і вірний лєнінець М. І. Калінін.

Всеросійський староста виступив тут на загальноміському мітингу з промовою про внутрішню політику Радянської влади, наголошував на необхідності боротьби із нещадним і терором. Опісля Мухомов Іванович взяв безпосередню участь у засіданні політвідділу агітпоезда, де були присутні працівники місцевих партійних радянських і профспілкових органів. Вони інформували про стан справ у місті й повіті. Тимчасом політпрацівники, котрі перебували в складі

агітпоезда, анесли в гущу народних мас слова лєнінської правди, полум'яно звали на рішучий двобій із заклятими ворогами молоді Радянської республіки.

Наприкінці жовтня 1920 року Червона Армія, долаючи тяжкий Сиваша й, здавалося б, непереможний укріплення Перекопу, розвинула наважно-вишальний наступ проти останнього оплоту контрреволюції — чорного барона Врангеля і аіревалася у Крим. До середини листопада цей чорноморський півострів був повністю очищений від білогвардійських загарбників. Агітпоезд «Октябрьская революция» перед самим початком цього штурму зробив у прифронтовій смузі рейс на ділянках Кременчук — Знаменка — Ємсаветград — Олександрія і далі, слідуючи через Апостолове — Катеринослав (нині Дніпропетровськ) — Харків. 30 жовтня поїзд зупинився в Москві. Це був останній із одинадцяти рейсів «ВУЦВК на колесах», як його називали агітпоезд трудящих, в різні роки громадянської війни.

На вікомному згадку про ті події скульптурну групу «В. І. Ленін розмовляє з червоноармійцем», відкрити навесні 1964 року, органічно доповнює встановлена на фасадній частині Олександрійського залізничного вокзалу меморіальна дошка з написом: «На цій площі перед трудящими міста виступили в першій половині травня 1920 року легендарні герої громадянської війни С. М. Будьонний та К. Е. Ворошилов, 15 травня 1920 року — Нарком освіти А. В. Луначарський, 21 жовтня 1920 року — голова ВУЦВК М. І. Калінін».

В. КРАМАРЕНКО,
відповідальний секретар правління обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

ДИВЕРСІЯ. В читача це слово викликає цілком відповідні асоціації, зв'язані з руйнівними вибухами, пущеними під укіс залізничними вагонами, виведеними з ладу фабриками й заводами.

Та існує й інший вид диверсії. Це диверсія без зброї, без вибухівки, об'єктом якої стають люди, їхня свідомість, переконання, думки. До такого роду диверсії найчастіше вдаються військові антикомуністи в наші дні, в період розгортання і поглиблення ідеологічної боротьби на міжнародній арені.

Особливу увагу організатори акцій ідеологічної диверсії приділяють ідеологічному одурманенню молодого покоління. Це пояснюється перш за все тим, що молоді люди, котрі зараз навчаються у вузах і технікумах, служать в армії, працюють на фабриках, заводах, колгоспах і радгоспах, через 10—15 років будуть основною рушійною силою в політичному, економічному і культурному житті країни. Тому-то, як вважають на Заході, «вплив на молодь сьогодні має приносити свої наслідки завтра».

З іншого боку, ідеологи імперіалізму враховують, що молоді люди не мають того досвіду політичної боротьби, яким володіє старше покоління, недостатньо знайомі з хитроумними методами впливу на свідомість, волю і почуття людини, виробленими за довгі роки буржуазною пропагандою, яка спеціалізується на одурманенні народних мас.

Очевидно, в силу цих міркувань серед зарубіжних спеціалістів підпільної пропаганди стали своєрідним лозунгом сповнені відвертим цинізмом слова одного із західнонімецьких «ідеологів»: «Сьогодні даремно умовляти Івана Івановича, груди якого прикрашені орденами за всі п'ятиріччя і Вітчизняну війну... Ми повинні конфіденційно розмовляти з простодушним молодим Банею, котрий завтра стане Іваном Івановичем». Від цих Іванів Івановичів залежить майбутнє Росії і майбутнє світу».

Про особливий інтерес західної пропаганди до молоді країн соціалістичної співдружності свідчать численні факти. Тільки в США соціальними проблемами молодого покоління займається понад 200 наукових центрів і університетських кафедр, більше ста в ФРН, чимало їх у Франції, Канаді, Англії та інших країнах капіталу.

Для координації зусиль усіх цих організацій і для того, щоб надати їм єдиної антикомуністичної спрямованості при НАТО створено спеціальну Політичну раду в справах молоді. Крім цього, в психологічну атаку на свідомість юнацтва кинути зусилля інформаційного агентства США, різноманітних «добровольських» служб і корпорацій, приватних інформаційних агентств, релігійних центрів. Розширює ідеологічну діяльність у молодіжному середовищі й Пентагон.

Але основну увагу ідеологи імперіалізму звертають на психологічну обробку радянської молоді. Цій меті підпорядковані зусилля абсолютної більшості підпільних пропагандистських центрів, спрямованих на СРСР. Для посилення їхньої діяльності постійно збільшується число молодіжних рубрик у програмах радіомовлення на Радянський Союз, у штати редакцій антирадянських газет і журналів, що видаються мовами народів нашої країни, додатково вводяться «спеціалісти» з юнацької проблематики.

Зараз молодіжні передачі ведуться всіма зарубіжними центрами, які транслюють свої програми російською, українською та іншими мовами народів Радянського Союзу. Радіостанція «Голос Америки» із 12 постійних рубрик 7 присвячує молодіжним передачам, 70 процентів радіочасу «бі-бі-сі» віддано проблемам молодого покоління. Не менш активні в цьому відношенні «Німецька хвиля», «Голос Парижа», «Голос Ізраїлю», «Голос Анд» і горезвісна радіостанція «Свобода», яка веде передачі мовами 17 народів СРСР.

У спеціальній інструкції інформаційного агентства США говориться: «Використовуйте радіо, щоб викликати в молоді безсонні ночі, вбивства, самовбивства, дезертирство, безпорядки, невдоволення, сумніви; щоб створити в молоді турботи, пробуджувати неспокій і підозри... Для здійснення цих цілей правдива інформація необов'язкова. Напівправа, якій вірять, краща, ніж правда, якій не вірять...»

В основу «молодіжної стратегії» пропагандистських центрів покладені такі напрями, як дискредитація в очах молодого покоління марксистсько-ленінської теорії, перекручення істинних цілей миролюбної зовнішньої політики нашої країни і практики комуністичного будівництва в СРСР, підлив організуючої ролі комсомолу, відвернення молоді від активної громадсько-політичної і виробничої діяльності. Чимало зусиль докладається до того, щоб нав'язати молоді ідеали буржуазного суспільства, вбити клин між поколіннями, порушити спадкоємність традицій у соціалістичному суспільстві, поширю-

стилю» прищепити їй звички, ворожі соціалістичному способу життя.

І НКОЛИ ми зустрічаємо молодих людей, які, наслуховавшись перелач зарубіжних антирадянських центрів, поступово починають перетворюватися на духовних емігрантів, допускають ідейно шкідливі збочення, не можуть оцінити умови «західного раю» з класових позицій. Це люди, як правило, обмежені вузькістю захоплень та інтересів, які зводяться тільки до заокеанського ганчіря, «модних пластів», жувальної гуми.

Тільки так можна пояснити поведінку кіровоградців Геннадія Третькова, Леоніда Фельдмана, Наталії Грабар, Сергія Сухобруза. Останнім двома, бачте, не до вподоби обов'язки, що записані в радянській Конституції, їм подай повні необмежені свободи і в першу чергу сексуальні, які пропагуються буржуазним світом. Якими тільки теоріями, почутими з-за кордону (і в першу чергу теорією ідеаліста А. Фрейда) не користувався Сергій Кучумов, щоб довести Наталії Вой-

тович необхідність провести молодість у «наркотичному тумані», протестуючи в усьому батькам, домагачись «сексуальної революції».

Основні причини подібних ідейних збочень пояснював не так давно колишній студент IV курсу педінституту Вячеслав Колесников:

«Навчаючись на факультеті англійської мови, я намагався якомога частіше слухати зарубіжне радіо з єдиною метою — збагатити свої знання з англійської мови. Над-

підвищенням рівня своєї політичної підготовки майже не працював. Чим більше слухав іноземну мову, тим більше розумів її, що приносило насолоду. Так було до тих пір, доки я не помітив, що всі мої думки і помисли стали зводитись до змісту почутого з-за кордону. Якраз тут і дали знати про себе моя політична обмеженість. У мене склалося враження про блискуче життя в США, яке я й почав розхвалювати серед своїх близьких і друзів».

Скажімо відверто, що проникнення в середовище молоді буржуазної ідеології багато в чому сприяють недоліки вихованої роботи на виробництвах, у школах, сім'ях. Тільки цим можна пояснити наявність у Кіровограді в секті баптистів-розкольників так званої школи молодого баптиста, яку відвідує понад 20 підлітків-школярів.

Ми не можемо бути байдужими до долі тих, хто хоч якоюсь мірою потрапив під вплив буржуазної ідеології та ідеологічних диверсантів-іноземців, різного роду націоналістичних антирадянських елементів, представників зарубіжних релігійних центрів.

Доречно тут нагадати слова С. М. Кірова, який писав: «Будь-який інженер, технік, кваліфікований робітник тільки тоді буде хорошим і корисним працівником, якщо разом із знаннями науки про опір матеріалів добре знаєтиме науку про опір буржуазії... Все, навіть технічне навчання повинно бути насичене марксистсько-ленінською ідеологією».

Ми, як говорив у завітній доповіді XXV з'їздові партії Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, повинні особливу увагу приділяти питанню виховання радянської молоді в дусі радянського патріотизму, ідейно переконаних, стійких борців за комуністичні ідеали, вести нищівну боротьбу з пережитками буржуазної ідеології в свідомості окремих людей.

А. ДІГТЯР.

● НА ФРОНТАХ ІДЕОЛОГІЧНОЇ БОРОТЬБИ

ДИВЕРСІЇ „ЗАХІДНОГО РАЮ“

вати націоналістичну ідеологію, релігійні погляди.

Прекрасно розуміючи, що прямі антирадянські заклики і гасла не тільки не знайдуть підтримки у юнаків і дівчат нашої країни, а навіть напакі, виклинуть різку негативну реакцію, ідеологи імперіалізму основну ставку роблять на використання в пропаганді так званої «якої інформації», розрахованої на поступову еволюцію поглядів.

Ставлячи перед собою мету перетворити молодь соціалістичних країн на «духовних емігрантів», західні теоретики антикомунізму особливо активно використовують псевдонаукові вигадки американського ідеолога Артура Шлезінгера про те, що радянське суспільство знаходиться на шляху до «суспільства споживання» — вигаданого буржуазними пропагандистами варіанту капіталістичного «раю», де єдиним смыслом існування людини є задоволення її матеріальних потреб. Розрахунок тут узятий на те, щоб завузувати духовні запити окремих молодих людей до «модерних» штаних і зачісок, сучасної «поп-музики», штовхнути їх на проведення вільного часу в сумнівних розвагах і затягнути їх, врешті-решт, у тенета деідеологізації.

Тому-то реклама західної музики, моди, танців займає чимало часу в програмах зарубіжних радіостанцій, які пропонують на перше ж прохання надіслати комплекти сучасних платівок, магнітофонних стрічок із записами популярних виконавців і тому подібні атрибути «західного способу життя».

Деяка частина молоді не розуміє, що за модою приховуються процеси внутрішні, над якими не можна не замислитись, стаєння до моди, до зовнішнього вигляду людини має моральний і соціальний бік. Ми не повинні забувати, що буржуазна пропаганда намагається вплинути на смаки радянської молоді, під виглядом «сучасного

ЗУСТРІЧ БУЛА ПЛОДОТВОРНОЮ

НЬЮ-Йорк. 18 серпня. (Кор. ТАРС). «Розрядка напруженості між Радянським Союзом і Сполученими Штатами повинна призвести до поглиблення і стати невідомою», — говориться в заключному сильному документі

шостої щорічної зустрічі радянської і американської молоді, яка закінчилася в Уокешо, штат Вісконсин.

Зустріч була плідною плодотворною. І в її успіх внесли вклад делегати обох країн, сказав у розмові з кореспондентом ТАРС Джон Холмєс, голова американсько-радянського молодіжного форуму, який організує ці зустрічі спільно з Комітетом молодіжних організацій СРСР.

«Необхідно зупинити гонку озброєнь. Ми вважаємо, що наші дві країни повинні сприяти припиненню розповсюдження ядерної зброї, покінчити з розробкою нових видів зброї масового знищення і закликати всі держави світу йти цим же курсом, додаючи загальної і повного роззброєння», — написали учасники зустрічі в заключному документі. Делегати усвідомлюють

необхідність нормалізації торговельно-економічних відносин між СРСР і США, які повинні ґрунтуватись на взаємній вигоді і рівності, що виключає будь-яку дискримінацію. «Ми, — підкреслюється в документі, — розглядаємо ці зустрічі як добрий приклад вітання в життя положень заключного акта Хельсінської наради».

А. ВОРОНІЦЬ.

РИТМ ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ

● 19 СЕРПНЯ — ДЕНЬ УДАРНОЇ ПРАЦІ У ФОНД ХІ ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ

Сто тисяч посланців вузів і технікумів республіки в складі студентських загонів працюють у господарствах Нечорноземної зони РРФСР, у Казахстані, Тюменській області, споруджують Байкало-Амурську магістраль. Істотну допомогу надають вони і в будівництві найважливіших народногосподарських об'єктів на території нашої республіки. Активно включилися в соціалістичне змагання під девізом «60-річчю Великого Жовтня — 60 днівних завдань у трудовому семестрі» юнаки і дівчата Києва, Ворошиловградської, Запорізької, Ровенської, Сумської, Харківської та ряду інших областей.

Про ударні діла молоді кореспондентам РТАУ розповідають керівники студентських загонів.

— Майже 15 тисяч студентів харківських вузів працюють в усіх кутках нашої країни. Вони зобов'язалися освоїти понад 35 мільйонів карбованців капіталовкладень, — повідомив командир обласного штабу студентських загонів Леонід Рябко. — Основну частину робіт уже виконано.

Добре працював на збиранні ранніх зернових спеціальний комплексний загін «Колос» інституту механізації і електрифікації сільського господарства. Молоді ентузіасти одержали подяку Харківського обкому партії за те, що в складних погодних умовах у найкоротший строк зібрали урожай пшениці більш як на 7 тисячах гектарів.

У загонах, що працюють на Харківщині, напередодні дня ударної праці відбулися збори. Юнаки і дівчата спланували роботу, перевірили стан техніки, запаси будівельних матеріалів. Досвід проведення трудових вахт є: ударними були дні 21 липня і 14 серпня. Зароблені кошти перераховано у фонд будівництва міста Гагаріна і Палацу піонерів у Ханой. 19 серпня червоний стяг на честь дня ударної праці знову підняли майже 200 будівельних і сільськогосподарських студентських загонів.

— Мітингами й урочистими лініями розпочався день ударної праці в столиці республіки, — говорить комісар міського штабу студентських заго-

нів Володимир Дробний. — Готуючись до цієї важливої події, ми провели рейди - перевірки, визначили фронт робіт.

Другий місяць допомагають будівникам нових житлових масивів Виноградар і Біличі посланці філософського факультету КДУ. В липні бійці загону «Гуманіст» освоїли 66 тисяч карбованців капіталовкладень замість 46 тисяч за планом.

Бойовий дух студентів визначає прагнення успішно виконати виробничу програму, гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня. 19 серпня у фонд ХІ Всесвітнього фестивалю перераховано не менш як 25 тисяч карбованців.

— Посланці вузів і технікумів Одещини працюють там, де найбільше потрібні молоді руки, — розповідає командир обласного штабу студентських загонів Дмитро Крижанівський. — На ударних об'єктах вони використовують набуті знання, виявляють винахідливість. Бійці багатьох загонів зарахували почесними членами своїх колективів героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн і щодня виконують за них виробничу норму.

Молоді романтики, у яких адреса третього семестру — Одеська область, зобов'язалися освоїти 3 мільйони 200 тисяч карбованців капіталовкладень. Уже здано в експлуатацію десятки тваринницьких ферм, шкіл, бібліотек. Виконано робіт на суму понад 2 мільйони карбованців.

ВМІЛО І СМІЛЛИНО ВИКОНУЄ СВОЮ РОБОТУ ЛАБОРАНТ ПЕТРІВСЬКОГО МАСЛОЗАВОДУ МАРІЯ КОЛІСНИК. ВОНА — СЕКРЕТАР КОМСОМОЛСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАВОДУ.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

Петро ЛИНОВИЦЬКИЙ

Член Спілки письменників України Петро Линовицький — автор поетичних збірок «Оржиця», «Громаденки» та «Зоряна дзечечка». Його твори друкувалися в перекладах болгарською, польською, російською, казахською та молдавською мовами. Наступного року у видавництві «Промінь» вийде книга віршів «Свято надії». Увазі читачів «Молодого комунара» автор пропонує кілька поезій із щойно завершеного рукопису «Вересневі бджоли».

З нової книги

1.

Був травень. Яблуна салюту
на вік грядущий розцвіла,
і пісню, як любов забуту,
в господу мати привела,
на покуть посадила з татом,
і припадав до шийки сад,
і бджоли вицвіла літати,
і променевий водоспад
запиривав...

2.

...Бриліли бджоли,
тремтіли, тихі і прозорі,
між крил нагнаних і квотих,
як слюзи в невинному зорі.
О мамо, мамо! Скромні білі —
коли і як — не зчулася, павіг...
...Осінні бджоли постаріли
весну — ти бачиш — починають!

3.

Найдовший вік у вересневі бджоли...
Черені чи липові трудишці
скупалися у сонячній кришці —
і з повним правом відійшли,
а вересневі...
Іхній мед гіркий
і звичай несятковий
і неговіркий —
обов'язок суворий і тривалий:
через круті зимові перевали
свій роботничий рід вести —
дожити до весни
і вже в червневих бджолах повториться.

4.

Не в силі стужі підкоритись,
весну наряджує земля,
і з нею бджілка розмовля,
як піями, крилами тріпоче,
долаючи утому і роки,
дарує мед солодкий і гіркий
так самовіддано. Жіноче.

5.

Кохана, Чи моя вина,
що листям падає проміння з неба,
що ти — моя надія і весна —
маленька бджілка вереснева?..

Виходить жінка із води.
З малої річки серед поля.
Така звичайна. Тихий погляд.
І персів приспані плоти.

Поволі. Стомленим акордом
у млюсе мрево полину
не втаємничено, не гордо
ступає по мілкому дну.

Буденно так. Невесело
краплини впали із коси.
...І враз далекі голоси
її розвідали казкою.

Один ледь-ледь помітний жест —
не переляк і не протест,
не поспіх і не засорома —
рука злетіла невагома...

З нової книги

Той порух, наче птах стрімкий,
розбив буденну яв на скалки;
незнаним видом русаки
виходить Жінка із Ріки!

Я не бачив гакою тебе
серед строгих міських краєвидів,
як дарма я карався і шидів,
арозумів злих тесер.
Розступилися вулиці й площі,
і зустріч — мої найдорожчі!
І сплелися веселки в танку —
і не бачив тебе отак!
Рута-м'ята і далекі крилати,
і струмочок у першій весні —
так бентежно до мене йшла ти
і спінала назустріч мені...

Нема, крім тебе, жінки на землі,
нема нікого у людському вірі,
а ні — осміхнені та щирі,
прекрасні — люди взагалі.
Нема, крім тебе, жінки на землі.
Отак іду. Отак і йти
по всіх залюднених краях
і тепле серце, як дитину,
нести мене в невинність мою,
котрій ні стриму, ні утиску:
нема, крім тебе, жінки на землі.

Іду. А ти не десь, а поруч,
зі мною квітами говорючи,
зорюючи і птахою в імлі,
в душі моїй — такій досвітній,
моя частинка і світ мій...
Нема, крім тебе, жінки на землі.

Ви усміхнулись. Не до когось,
а просто так — з глибини душі.
І вже з того зернятка колюче
стократно зріє.

Ревниві думи про усмішку:
кому, чому, чия вона,
бо ж через неї, може, трішки —
а все ж раніш прийшла весна.

Бліда фіранка на вікні,
немов руки твоєї спогляд,
а за вікном — твоя дорога,
що починається в мені.

Мої сонця її осяють,
мої думки її простежують,
я й стояти, як ширі,
тобою і тобі веселю...

Моя дорога не моя!
Будь нескінченною назавше,
щоб я, ні слова не сказавши,
лиш собі твоє ім'я,
ходу твою і далечінь жадану,
і потаємні сліди.
Ти пам'ятаєш: якором я стану,
а ти — замріяно іди.

...Бліда фіранка на вікні
немов руки твоєї спогляд,
а за вікном — твоя дорога,
що почалася у мені.

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Отак і шліфують вони свою майстерність, гартують характери в далеких перельотах, недоспаними ночами, у невлаштованості сільських готелів, здобувають право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС на честь 60-річчя Великого Жовтня. Напружена вахта ювілейного року. Річний план нальоту годин і обробки гектарів комсомольсько-молодіжний екіпаж зобов'язався виконати до ювілею Великого Жовтня. Сьогодні командир ланки з гордістю констатує: його підлеглі обробили з повітря 37630 гектарів замість 30135. Річне завдання за сім місяців! Успіх переконалий. І годин налітали більше, ніж намічено графіком.

Ці здобутки — від усвідомлення, що ти потрі-

ЗЕМЛЯ ПРОФЕСІЯ

бен землі. Як переживають, нервують Чингарьов і Миньєв, коли погода підносить свої «сюрпризи». В такі дні, здається, немає для них нічого жалючого, ніж сонячний промінь, що пробивається крізь густу завісу хмар або туману. Взяли вони собі за правило: шпачати і впроваджувати ефективні методи ведення авіахімробіт. Тож не з нічого виникли ці напланові гектари.

Валерій тепер стало легше. Володимир уже не той «зедеший» новачок, яким зустрів його два роки тому. І справа не тільки в умінні керувати літаком. «Хіміки» добре знають, скільки терпіння і такту потрібно, щоб довести до господарників, увійти з ними в контакт. У цьому відношенні Миньєв — добра підмога.

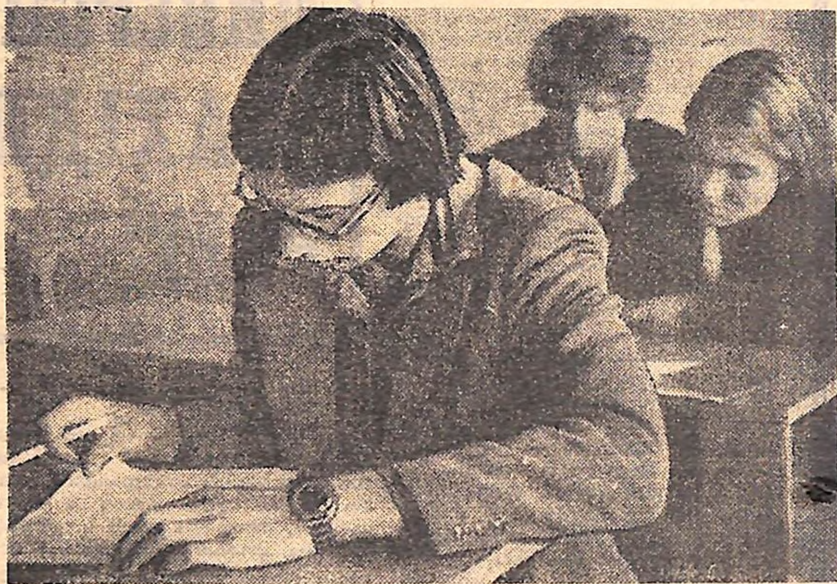
Ну, а як з великою авіацією? Живе у них в серцях мрія про неї. Та й що то за солдат, який не хоче стати генералом? Чингарьов незабаром переучува-

тиметься на Як-40. Сьогодні готує себе до цього. А Миньєв... Як не шкода, а доведеться розлучитися. У Володі сім'я живе в Кременчуці, переведеться туди.

Тільки залишаться добрі спомини про свого друга, молодого наставника. І ще про ті години, проведені разом з ним у повітрі. Бо вони найнезабутніші, ті перші польоти, в яких ловиш кожне слово старшого товариша і поради, що став для тебе прикладом, зразком майстерності.

І ще залишиться з ними земля собі професія — пілот сільськогосподарської авіації. Хоч, може, і вестимуть хлопці комфортабельні північні лайнери.

А. РОМАНОВ.

Ось і закінчується тривожна пора для всіх тих, кого цілий місяць ждали «вступні» іспити. Дехто ще складає остаточні іспити, дехто разом з численними уболівальниками гарячково підраховує «бали». Бажаємо їм усім успіхів!

На фото: іспити з математики складають абітурієнти Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва.

Фото М. ГІРНАВСЬКОГО.

Спорт

УНІВЕРСАДА НА ЗЕМЛІ БОЛГАРІЇ

СОФІЯ. 17 серпня тут урочисто відкрилась Універсиада-77. У всесвітніх студентських іграх беруть участь молоді спортсмени майже 90 країн. Серед них немало знаменитостей — призерів олімпіад, чемпіонів світу.

Гостинна Болгарія вдрує приймає у себе молодих посланців п'яти континентів. Нинішня Універсиада в Софії прийняла естафету від Москви, де ігри відбулись у 1973 році. В програ-

мі гімнастика, легка атлетика, плавання, стрибки у воду, водне поло, волейбол, баскетбол, теніс, фехтування, вільна і класична боротьба.

Перший секретар ЦК БКП, Голсва Державної Ради Народної Республіки Болгарії Тодор Живков у своєму привітанні учасникам студентських ігор сказав глибоко переконані в тому, що вони послужать справі миру і зміцненню дружби молоді різних країн.

ПОНЕДІЛОК

22 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімна-

стика, 9.30 — К. т. Г. К. Андерсен, Катя «Дикі лебеді», 10.15 — К. т. «Ми галимо й сп'яємо», 10.45 — К. т. «Очепякані-неймовірно», 14.30 — К. т. Документальні фільми соціалістичних країн, 15.15 — К. т. Телесюжети для дітей, 16.20 — К. т. «Наш сад», 16.50 — К. т. Концерт народної музики, 17.10 — К. т. «Робітник Ісак», Телесюжети, 17.30 — К. т. «В московському зоопарку», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. «Підручник — джерело життя», 18.20 — К. т. «Змагаються трудящі Ставрополь-

ського краю», 19.10 — К. т. «Гористі пародія світу», 19.35 — К. т. Телевізійна заповідання О. Куріна «Провінціальна історія», 21.00 — «Час», 21.30 — Документальні фільми, 22.00 — К. т. Естрадна програма, 22.45 — К. т. «Універсиада-77», (Болгарія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — К. т. «Наша біографія», Рік 1951, 11.00 — Новини, 11.15 — К. т. «Зустріч з нісцем», 11.45 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу «Динамо» (Київ) з «Чорноморцем» (Відеока-

ни). 15.35 — «Піонерське літо», 16.20 — «Обговорюємо» проєкт Конституції СРСР, 16.35 — «Нісменник і час», М. Нагібіда, 16.55 — Для дітей. «Пароль» «Дружба», 17.30 — Тележурнал «Партийне життя», 18.00 — Фільм-концерт «Веселка», 18.30 — Реклама, оголошення, 19.00 — К. т. «Вісті», 19.30 — Завтра — національне свято румунського народу — День визволення Румунії з фашистського ярма. Виступ Генерального консула СРР у Києві А. Унгур, 19.45 — К. т. Концерт Всесоюзного фестивалю пісн

«Кримські гори», 20.40 — «На добраніч, діти!», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Фільм «Зустріч у горах», 22.50 — «Із лапх республіки», 23.05 — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

23 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Провінціальна історія», Телевізійні, 10.55 — К. т. «Вокзали», Фільм-концерт з участю державної російської хорової капели ім. Юрлова, 14.30 — К. т. «Дорогами ІТР», Науково-популярний фільм, 15.15 — К. т. Фільм для дітей «Вероніка», 16.45 — К. т. «Справа депутатів», 17.15 — К. т. Концерт Великого дитячого хору ЦТ і ВР, 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. «Вірні діти», 18.30 — К. т. Програма телебачення Соціалістичної Республіки Румунії, присвячена Дню визволення Румунії з фашистського ярма.

21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Мартин Ісак», Телевізійні, 22.30 — К. т. «Універсиада-77». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Кінопрограма, 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — «Театральна вітальня», Хорістський державний академічний російський драматичний театр ім. О. С. Пушкіна, 12.15 — К. т. Художній фільм «Зустріч у горах», 16.45 — Для дітей, «Діалог — хлопчик», 17.15 — Танцюють С. Коліаєва і Т. Понеску, 17.40 — «Рубежі 10-ї п'ятиріччя», Вчені — корабелам, 18.00 — Док. телесюжети, 18.30 — Реклама, оголошення, 19.00 — К. т. «Вісті», 19.30 — Фільм-концерт «Карпатські візерунки», 20.20 — К. т. «Сатиричний об'єкт», 20.45 — «На добраніч, діти!», 21.00 — «Час», 21.30 — «Намі гості», Заслужений артист Вірменської РСР А. Айріні, 22.00 — Тележурнал «Старт», По закінченні — К. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОМУ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.